

[Finansministeren.]

Laan paa 30 Mill. Kr. til Ydelse af det førnævnte Laan til den kommunale Laanefond opført paa Forslaget.

Det samlede Resultat af Finanslovens og Tillægsbevillingslovens Tal er et alvorligt Vidnesbyrd om, hvor haardt Statens Økonomi allerede nu er ramt af de ekstraordinære Forhold, som Krigen har skabt. De første 5 Maaneder af Finansaaret forløb paa tilfredsstillende Maade, og jeg nærer ingen Tvivl om, at Aaret, saafremt Krigen ikke var kommet, vilde være endt med et betydeligt Overskud ligesom de foregaaende Aar. Nu er Resultatet blevet et udækket Beløb paa i alt 55 Mill. Kr. til Trods for, at der efter Krigens Udbrud er udskrevet Ekstraskatter til et Beløb af ca. 60 Mill. Kr. til Betaling inden Finansaarets Udgang. De forløbne 7 Maaneder har herefter givet en ekstraordinær Belastning af Driftsbudgettet paa mere end 115 Mill. Kr., og der er ingen Tvivl om, at Belastningen vil blive forholdsvis større i den kommende Tid med de stadig stigende Udgifter paa mange Omraader.

Naar Finansloven og Tillægsbevillingsforslaget kun viser et udækket Beløb paa i alt 27 Mill. Kr., skyldes det, som jeg har nævnt, at det Beløb paa 28 Mill. Kr., der er ydet Landbruget til Udligning af Misforholdet mellem Eksportpriser og Produktionsomkostninger, er overført til Dækning i Finansaaret 1940—41. Den regnskabsmæssige Saldo paa 27 Mill. Kr. er udlignet ved Hjælp af den i de sidste Aar opsamlede Driftsreserve paa 36 Mill. Kr., som derved svinder ind til 9 Mill. Kr. Kasse-mæssigt har dog ikke blot de 28 Millioner til Landbruget, men ogsaa Saldoen paa de 27 Millioner maattet tilvejebringes ved Overtræk paa Statens Foliokonto i Nationalbanken, idet de tidligere opsamlede Driftsoverskud er indgaaet i de Beløb, som i de paagældende Aar er anvendt til Statens Anlægsvirksomhed.

Jeg skal med disse Bemærkninger til-lade mig at anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til Ministeren for Landbrug og Fiskeri, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte tidligere anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg har den Ære at fremsætte tre Lovforslag for det høje Folketing.

Det første Lovforslag er *Forslag til Lov*

om Tillæg til Lov Nr. 60 af 26. Februar 1940 om Fremskaffelse af indenlandske Brændselsmaterialer.

Jeg har fra Det erhvervsøkonomiske Raad modtaget en Henstilling om at gennemføre en Lov, der bemyndiger Ministeren til at paalægge Pligthugst over for de Skov-ejere, som man ikke mener selv hugger tilstrækkeligt Brænde i den kommende Tid. Aarsagen til, at man har ment det nødvendigt at gennemføre en saadan Lov-givning — og om Nødvendigheden er vi i Ministeriet enige med Det erhvervsøkonomiske Raad —, er, naturligvis, at man i den Tid, der er gaaet under Krigen, har oplevet saa vanskelige Tilførselsforhold for det udenlandske Brændsel her til Landet, at man mener det nødvendigt at gaa over til en meget stærkere Udnyttelse af vore egne Muligheder for Fremskaffelse af indenlandsk Brændsel. Det er jo saadan, at vi normalt de senere Aar har brugt 5—6 Mill. t udenlandsk Brændsel. I den Tid, der er gaaet siden Krigens Udbrud, er Tilførselsforholdene for denne Mængde Brændsel blevet ikke alene meget farlige, men ogsaa meget vanskelige, og navnlig er Tilførselen blevet overordentlig kostbar. Det er derfor meget nødvendigt, at man forbereder, at det nødvendige Brændsel baade i Hjemmene og i Bedrifterne, i Industri og i Virksomheder kan fremskaffes i den kommende Sæson. Der bliver formentlig i denne Sæson sat saa megen Fart i Brydning af Brunkul, Gravning af Tørv og Hugst af Brænde i vore Skove, saa vi staar tilstrækkeligt rustede til Vinteren, naar vi kan faa det manglende tilført udefra til nogenlunde rimelige Priser eller i alt Fald Priser, som kan betales. Men naar man nu foreslaar, at der skal indføres Pligthugst for Skovejere og Pligtudnyttelse for Ejere af Moser og Brunkulsejer til Fremskaffelse af den fornødne Produktion, er det, fordi man nærer nogen Ængstelse for, at selv om der bliver sat meget i Gang privat, kan der alligevel indtræffe dette, at det private Initiativ i nogen Grad svigter, og at Brændselet ikke kommer frem i det fornødne Omfang. Hvis det skete, stod man uden Muligheder for at skaffe det fornødne frem, dersom man ikke havde en Lovgivning, der gav Mulighed for at paalægge Skovejere og Plantageejere at hugge noget mere i Skovene og ogsaa at paalægge Tørveejere og Brunkulsejere at fremskaffe mere Brændsel.

Ved Fastsættelsen af Maksimalpriser baade for Brænde og Tørv er man gaaet frem efter det Princip, at der vel bør sættes